

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بحث در امر سادس بود که در آن شیخ انصاری(ره) فرمودند : «السادس لو تعذر المثل فى المثلی ، فمقتضى القاعدة وجوب دفع القيمة مع مطالبة المالك ؛ لأنّ منع المالك ظلم ، و إلزم الضامن بالمثل منفيّ بالتعذر ، فوجب القيمة ؛ جمعاً بين الحقين ، مضافاً إلى قوله تعالى : (فَأَعْثَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) فإنّ الضامن إذا أُلزم بالقيمة مع تعذر المثل لم يعتد عليه أزيد مما اعتدى ، این مبنای شیخ در این مسئله بود که به عرضتان رسید البته مبانی در اینجا مختلف بود که تا حدودی به عرضتان رسید ، بنابراین بحث اول این است که آیا مثل تبدل به قیمت پیدا می کند یا نه و اگر هم تبدل پیدا کرد چه وقتی متبدل می شود ؟ .

شرع مراجعه می کنند و او بیشان فصل خصوصت می کند ، بنابراین در مانحن فيه (تعذر المثل) دلیلی برای تبدل مثل به قیمت و جواز مطالبه مالک قیمت را و همچنین ملزم بودن ضامن به پرداخت قیمت نداریم . خوب و اما سید فقیه یزدی (صاحب عروة) و محقق خراسانی (صاحب کفایه) در حاشیه مکاسب مبنا و مشی دیگری در این مسئله دارند و می فرمایند در هر صورت نفس عین تا یوم الأداء در ذمه ضامن باقیست لذا قیمت یوم الأداء را ضامن می باشد و فرق قول ایشان با حضرت امام(ره) در این است که امام(ره) در این است که امام(ره) می فرمودند اگر عین تلف شود مالک مثل را طلبکار است ولی این دو بزرگوار می فرمایند اصلاً تبدل به مثل پیدا نمی کند بلکه همیشه نفس عین در ذمه باقیست تا یوم الأداء فلذا قیمت یوم الأداء میزان می باشد .

همانطورکه قبلًا عرض شد شیخ انصاری(ره) در مانحن فيه (تعذر المثل) فرمودند مثل متبدل به قیمت می شود منتهی الان بحث در این است که در چه زمانی مثل متبدل به قیمت می شود ؟ عده ای گفته اند در یوم الإعواز یعنی روزی که نایاب شده قهراً تبدیل به قیمت می شود لذا قیمت یوم الإعواز میزان است اما شیخ انصاری می فرماید مثل در یوم الإعواز متبدل به قیمت نمی شود بلکه وقتی مالک آن را مطالبه کرد متبدل به قیمت می شود فلذ ایشان قیمت یوم المطالبه را میزان می داند ، اینها مبانی و اقوال مختلف در این مسئله (تعذر المثل) بود که با دلائلش به عرضتان رسید و ما مبنای قول امام(ره) و محقق نائینی و صاحب جواهر که

حضرت امام(ره) و محقق نائینی فرمودند ضامن در اینجا مثل را بدهکار است و دلیلی برای تبدیل مثل به قیمت نداریم البته أمد قریب با أمد بعيد فرق می کند یعنی کیفیت ضمان محول به عرف است و عرف نیز در أمد قریب حکم به صبر تا حصول مال مضمون می کند اما اگر أمد بعيد باشد و يا قریب باشد منتهی بیشان تنازع بوجود آمده باشد از دو حال خارج نیست ؛ اول اینکه با هم توافق می کنند و مالک صبر می کند تا اینکه ضامن مثل را به او پرداخت کند و دوم اینکه مثل را به یک قیمتی با هم مصالحه می کنند و ضامن آن قیمت را به مالک می پردازد و يا مالک مثل ما فی الذمه را می فروشد و آخرالامر اگر تنازعشان از بین نرفت به حاکم

القيم من يوم الضمان والأخذ إلى يوم تعذر المثل ميزان است ، خوب اينها اقوال مختلف درباره قيمت بود که قائلين و مبانی و دلائلشان تا حدودی برای ما معلوم شد البته صاحب جواهر ۹ قول و سید فقيه يزدي ۱۵ قول در اين مسئله بيان کرده اند .

شارع مقدس در مورد ضمان فرموده که خلاً و خسارت بوجود آمده توسط ضامن باید جبران شود منتهی کيفيت ضمان محول به عرف می باشد يعني ما باید ببينيم عرف و عقلاء (نه عقل) در مورد کيفيت ضمان چه حکمی می کنند و تفاوت عقل و بنای عقلاء در اين است که اگر چيزی دليلش صغري و كبرى و حسن و قبح عقلی باشد می شود دليل عقلی اما چيزی که به روش و رویه عقلاء مربوط شود می شود بنای عقلاء و ما در مانحن فيه باید ببينيم که بناء عقلاء و حكم آنها در مورد کيفيت ضمان چيست .

خوب و اما بعضی از برادران فرمودند می توانیم میانگین قيمتها را محاسبه کنیم ولی بnde عرض می کنم که اینجا جای میانگین گرفتن نیست زیرا این مسئله یک بحث اجتهادی است و مجتهدین طبق مبانی خودشان اختلاف نظر دارند و هر کدام فقط قول خودشان را حق و صحیح و حجت می دانند فلذا ما باید ببينيم کدامیک از این اقوال در نظر ما با دلائل مطابق تر می باشد و بعد آن را اختیار کنیم که به نظر بندе ما باید فرمایش حضرت امام(ره) را اختیار کنیم زیرا اقوی می باشد چرا که ما در السادس در مورد مثلی بحث می کنیم و اقوال مذکور مورد قيمت مربوط به السابع : إذا تلف و كان قيمياً ، می باشد که ما إن شاء الله در آینده به آن می رسیم و آن را مورد بررسی و بحث قرار می دهیم ، بقیه بحث بمنand برای فردا إن شاء الله ... .

والحمد لله رب العالمين و صلی الله على

محمد آله الطاهرين

می فرمودند اصلاً مثل متبدّل به قيمت نمی شود را أقوى می دانیم .

خوب و اما طبق مبانی کسانی که فرمودند مثل تبدیل به قيمت می شود بحث طولانی درباره قيمت بوجود آمده و اقوال مختلفی درباره اينکه قيمت چه روزی ميزان است در مسئله بوجود آمده : قول اول اينکه قيمت يوم الأخذ که به آن يوم القبض نيز می گويند ميزان است ، قول دوم اينکه قيمت يوم تلف العين ميزان است ، قول سوم اينکه يوم تعذرالمثل که به آن يوم الإعواز (نایاب شدن) نيز می گويند ميزان است ، قول چهارم اينکه قيمت يوم المطالبه (قول شیخ انصاری) ميزان است ، قول پنجم اينکه قيمت يوم الدفع و الأداء ميزان است ، خوب حالاً فرض کنيد اول فروردين معامله واقع شده که می شود يوم الأخذ بعد اول اردبيهشت عين تلف شده که می شود يوم تلف العين و بعد اول خرداد می شود يوم التعذر المثل و اول تير می شود يوم المطالبه و بعد اول مرداد می شود يوم الدفع .

خوب و اما بعضی ها با توجه به اينکه ترقی و تنزل قيمت سوقیه و یا نمائات حاصله از عین را مضمون می دانند به سراغ أعلى القييم رفته اند لذا در اینجا نيز اقوالی بوجود آمده : اول اينکه أعلى القييم من زمان الأخذ إلى زمان الدفع ميزان است ، دوم اينکه أعلى القييم من زمان التلف إلى زمان الأداء ميزان است ، سوم اينکه أعلى القييم من يوم تلف العين إلى زمان الإعواز (نایاب شدن) ميزان است ، چهارم أعلى القييم من يوم الأخذ إلى يوم التلف ميزان است ، پنجم أعلى القييم من وقت الغصب إلى زمان الإعواز (نایاب شدن) ميزان است ، ششم أعلى